

Arrest

nr. 177 764 van 16 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 augustus 2016 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat Z. MISKOVIC verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U vroeg asiel aan in België op 23 juni 2008. In het kader van deze asielaanvraag verklaarde u van Rom-origine te zijn, over de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en bij een terugkeer naar Kosovo te vrezen voor uw leven. U gaf aan dat desgevallend de Albanezen u zouden vermoorden die u van collaboratie

met de Serviërs verdachten. U werd door het Commissariaat-generaal erkend als vluchteling op 24 oktober 2008.

Op 18 maart 2014 werd u door de Rechtbank van Eerste Aanleg Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar wegens het opzettelijk in brand steken van een gebouw,..., namelijk een appartement, waarvan de dader moest vermoeden dat zich aldaar op het ogenblik van de brand één of meer personen bevonden. De Correctionele Rechtbank oordeelde hierbij tevens dat de feiten bijzonder ernstig waren.

Op 14 januari 2016 verzocht de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Tijdens uw gehoor op 3 maart 2016 op het Commissariaat-generaal beaamde u een Rom te zijn, afkomstig uit Peje, Kosovo. Ofschoon u aangaf geboren te zijn in Kosovo en enige tijd voor uw vertrek naar België woonachtig te zijn geweest in Belgrado, Servië, gaf u ditmaal te kennen zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit te ontberen. U gaf aan geen staatsburgerschap te bezitten.

U groeide op in de wijk Mahala e Bates in Peje, waar u over een eigen woning beschikte. Vijf van uw kinderen zijn tevens geboren in Kosovo. Vermoedelijk eind jaren 1980 of begin jaren 1990 woonde u tevens 2 jaar in Belgrado, Servië. In september 1991 verkreeg u tijdens uw verblijf in Belgrado een Joegoslavische identiteitskaart. U vluchtte in die periode vanuit Kosovo naar Belgrado, Servië, uit schrik voor de Albanezen in Kosovo. Deze haatten de Roma en vielen jullie lastig. Zo kwamen ze langs bij jullie thuis en sloegen jullie kinderen. Ze lieten jullie evenmin werken. Ook andere Roma ondervonden deze problemen. U verbleef vervolgens een periode van 2 jaar in Belgrado wonen. Toen uw vader u achterna reisde naar Belgrado werd hij er vermoord door Albanezen. Uw vader was voorheen werkzaam als commandant van de politie in Sprska Mitrovica. Omdat hij weigerde in te gaan op de vraag van de Albanezen om zijn werk te verlaten, werd hij door hen in Belgrado vermoord. U weet niet wie de daders van de moord op uw vader zijn. Ze wilden ook u vermoorden. U zag bijgevolg geen andere keuze dan te vluchten. Na de moord op uw vader keerde u nog in 1991 terug naar Kosovo om na een verblijf daar van 2 dagen Kosovo opnieuw te verlaten en via Titograd (Podgorica), Montenegro, en Albanië nog datzelfde jaar verder naar Duitsland te reizen. Vanuit Duitsland kwam u vervolgens in 2008 naar België.

U verklaarde tevens gehandicapt te zijn en in België een invaliditeitsuitkering te ontvangen. U hebt ook blijvende (medische) hulp nodig. U beschouwt zichzelf niet als een gevaar voor de openbare orde. Naast hogervermelde veroordeling bent u tijdens uw verblijf van 8 jaar in België nooit in aanraking gekomen met het gerecht. U gaf tevens aan vervreemd te zijn van uw land van herkomst en bij terugkeer naar Kosovo nog steeds de Albanezen te vrezen. U betwist tevens de feiten gepleegd te hebben waarvoor u in België werd veroordeeld.

Volgende documenten maken deel uit van uw administratief dossier: uw Joegoslavische geboorteakte, uitgereikt op 16 november 1988 te Pejë, Kosovo; uw Joegoslavische huwelijksakte, uitgereikt op 18 oktober 1991 te Pejë; de Joegoslavische identiteitskaart van uw overleden echtgenote; een document van vrijstelling van legerdienst d.d. 247 februari 1989, een document van de United Roma Party of Kosovo (PRYK), uitgereikt op 19 mei 2008 in Peje, Kosovo; Duitse medische documenten; de geboorteaktes van uw kinderen, uw oude Joegoslavische identiteitskaart, uitgereikt in september 1991 met vermelding van een domicilieadres in Belgrado, welke op 2 oktober 1991 werd gewijzigd naar een domicilieadres Pejë (Pec), Kosovo; Duitse juridische documenten van 2008; Belgische documenten die betrekking hebben op uw medische situatie en erkenning als persoon met een handicap.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u op 24 oktober 2008 erkend werd als vluchteling, deze status vandaag wordt ingetrokken.

Artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis van de Correctionele Rechtbank Antwerpen van 18 maart 2014. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 3 jaar wegens opzettelijke brandstichting van een appartement met menselijke aanwezigheid in België. Op 24 januari 2013 ontstond er brand op de tweede verdieping in een appartementsgebouw in Kontich, waar u met uw gezin woonachtig was. Deze brand stichtte u opzettelijk door een licht ontvlambaar cosmeticaproduct tot ontbranding te brengen.

Er moet worden benadrukt dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 18 maart 2014. De Correctionele Rechtbank oordeelde dat de feiten bijzonder ernstig waren.

Het leidt dan ook geen twijfel dat het misdrijf waarvoor u uiteindelijk op 18 maart 2014 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft.

Uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u geen enkele vorm van respect toont voor de fysieke en psychische integriteit van anderen. U kon uw driften niet onder controle houden en u hield onvoldoende rekening met andermans fysieke integriteit. Brandstichting in een bewoond gebouw is een zeer ernstig misdrijf dat zeer zware gevolgen kan krijgen. Uw gedrag en uw ingesteldheid vormen een rechtstreekse bedreiging voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking. Bijgevolg wijst uw persoonlijk gedrag er op dat u een gevaar vormt voor de samenleving.

De vaststelling dat u momenteel uw straf uitzit onder elektronisch toezicht doet geen enkele afbreuk aan de ernst van de door u gepleegde feiten waarvoor u definitief veroordeeld bent door een Belgische rechtbank. Dat u nu de gunst van het dragen van een enkelband werd toegekend, betekent niet dat er geen risico bestaat dat u zich in de toekomst niet meer zal bezondigen aan nieuwe strafbare feiten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen staat het vast dat u een gevaar vormt voor de samenleving, omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet en wordt uw eerder toegekende vluchtelingenstatus ingetrokken. U werd gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal teneinde u de kans te bieden argumenten aan te halen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus.

U betwist de feiten gepleegd te hebben waarvoor u werd veroordeeld. U gaf aan valselijk door uw dochter van deze feiten te zijn beschuldigd (gehoorverslag CGVS 3/3/2016, p. 2, 5 en 8). Daarna gaf u te kennen zichzelf niet als een gevaar voor de samenleving te beschouwen. Buiten voornoemde veroordeling bent u tijdens uw verblijf van 8 jaar in België namelijk niet in aanraking gekomen met het gerecht (CGVS 3/3/2016, p. 9).

De door u aangehaalde argumenten zijn onvoldoende om te besluiten tot het behoud van uw vluchtelingenstatus. Zoals eerder gesteld, is het Commissariaat-generaal gebonden door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 18 maart 2014 van de Rechtbank van Eerste Aanleg in Antwerpen. De loutere ontkenning van de door u gepleegde feiten, uw bewering valselijk door uw dochter te zijn beschuldigd en nooit eerder problemen te hebben gekend met het Belgische gerecht, zijn onvoldoende om te besluiten tot het behoud van uw statuut van vluchteling. Het feit dat u nooit eerder in België in aanraking kwam met het gerecht doet evenmin afbreuk aan het feit dat u in België veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1 van de vreemdelingenwet. Dat u voornoemde feiten niet zou gepleegd hebben en uw onschuld staande houdt wordt overigens weerlegd door het feit dat u voor deze feiten veroordeeld werd door een Belgische rechter.

Daarnaast gaf u te kennen gehandicapt te zijn en medische hulp nodig te hebben. De door u aangehaalde invaliditeit en hulpbehoefte – ondersteund door medische attesten – zijn onvoldoende om het behoud van uw vluchtelingenstatus te rechtvaardigen. Deze zijn immers van louter medische aard en houden op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U gaf tot slot tevens aan vervreemd te zijn van uw land van herkomst, waar u evenmin nog over een eigen woning of familie beschikt; alsook vandaag zowel de Kosovaarse als Servische nationaliteit te ontberen en bij terugkeer naar Kosovo nog steeds de Albanezen te vrezen. U gaf tevens te kennen evenmin geïnteresseerd te zijn om in Servië te leven, waar u nota bene in het verleden omwille van uw Rom-origine gediscrimineerd werd (CGVS 3/3/2016, p. 2; 7 tem 9). Deze elementen werpen echter wederom geen ander licht op de motieven om uw vluchtelingenstatus in te trekken, i.e. de vaststelling dat u een gevaar bent voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd in België voor een bijzonder ernstig misdrijf. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied (cf. infra).

Wat betreft het feit dat u al zeer lang in België woont en u vervreemd bent van uw land van herkomst, dient opnieuw te worden opgemerkt dat een langdurig verblijf in België an sich onvoldoende is om het behoud van uw status te rechtvaardigen. De vaststelling dat u minder vertrouwd bent met de samenleving in uw land van herkomst en er niet meer over een woning of familie beschikt, kan immers geenszins gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging omwille van één van de criteria van de Geneefse Conventie.

Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt op grond van artikel 55/3/1, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Kosovo en Servië. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw bewering zowel de Kosovaarse als de Servische (waar u voor uw komst naar Duitsland en later België 2 jaar woonachtig was en waar uw oude Joegoslavische identiteitskaart werd uitgereikt)

te ontberen dient vooreerst opgemerkt te worden dat het evenwel als opmerkelijk kan beschouwd worden dat u tijdens uw asielaanvraag herhaaldelijk voor de Belgische asielinstanties verklaarde over de Kosovaarse nationaliteit te beschikken. Wat er ook van zij, het loutere feit dat u in Kosovo geboren bent is volgens de Kosovaarse nationaliteitswetgeving onvoldoende om de Kosovaarse nationaliteit te verkrijgen. De wetgeving stelt immers dat één of beide ouders de Kosovaarse nationaliteit moeten hebben op de dag dat u geboren bent. Toen u geboren werd bestond de Kosovaarse Republiek als onafhankelijke staat nog niet en bezaten uw ouders de (toenmalige) Joegoslavische nationaliteit. Volgens de Kosovaarse nationaliteitswetgeving hebben alle personen die op 1 januari 1998 staatsburger waren van de Federale Republiek Joegoslavië en hun gewone verblijfplaats in Kosovo hadden, recht op het Kosovaarse staatsburgerschap. U hebt evenwel onvoldoende aangetoond onder deze voorwaarde te vallen en aldus de Kosovaarse nationaliteit te bezitten. U gaf evenzeer te kennen in het verleden geen stappen te hebben ondernomen om de Kosovaarse nationaliteit te bekomen (CGVS 3/3/2016, p. 5 en 6). Wat betreft Servië, waar u in 1991 woonachtig werd en waar in die periode uw Joegoslavische identiteitskaart werd uitgereikt, dient te worden vastgesteld dat u in het bezit bent van een Joegoslavische geboorteakte en een Joegoslavische identiteitskaart waaruit blijkt dat u in Peje geboren bent. Uw beide ouders beschikten over de Joegoslavische nationaliteit. Niets wijst erop dat u vandaag de dag niet in staat zou zijn om Servische identiteitsdocumenten te verkrijgen, zij het bij de Servische ambassade in België of in Servië zelf. U heeft dit overigens nooit geprobeerd (CGVS, p. 5, 6). Uit de Servische nationaliteitswetgeving blijkt immers dat de nationaliteit kan verkregen worden door eenieder die geboren is op Servisch grondgebied, zoals bij u het geval is.

Er kan overigens op gewezen worden dat de nationaliteitswetgeving tot de soevereine bevoegdheid van de verschillende nationale staten behoort. Het loutere feit de nationaliteit van een welbepaald land niet te bezitten/kunnen verkrijgen volstaat ook niet om te besluiten tot een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is er sprake van het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Gelet op het gegeven dat u geboren en getogen bent in Peje en voor uw vertrek naar Duitsland en later naar België tevens ongeveer 2 jaar geregistreerd in Servië verbleef dienen zowel Servië als Kosovo beschouwd te worden als uw land van gewoonlijk verblijf en dient dientengevolge uw vrees dan ook ten aanzien van beide landen beoordeeld te worden.

De situatie in Kosovo is sinds uw vertrek in 1991 drastisch gewijzigd. Zo werd Kosovo bij KB van 11 mei 2015 toegevoegd aan de lijst van veilige landen van herkomst (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Een land wordt als veilig land van herkomst beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, van de Belgische Vreemdelingenwet of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Gewezen op de gewijzigde situatie in Kosovo, stelde u dat u er niet veilig zou zijn. U verklaarde bij terugkeer naar Kosovo nog steeds de Albanezen te vrezen (CGVS 3/3/2016, p. 7 en 8). U gaf in dit verband te kennen dat bij een bezoek aan Belgrado uw vader in het verleden werd vermoord door Albanezen. Dit gebeurde tijdens een grote manifestatie in Belgrado. Dit zou ingegeven zijn door zijn werk als commandant bij de politie in Sprska Mitrovica (CGVS 3/3/2016, p. 4 en 4). De geloofwaardigheid van deze door u aangehaalde feiten wordt evenwel volledig ondermijnd door de volgende vaststellingen. Vooreerst situeerde u deze feiten tijdens uw gehoor op het Commissariaat eerst in 1996 of 1997 eraan toevoegend dat dit gebeurde toen hij u daar een bezoek aan u kwam brengen (CGVS 3/3/2016, p. 5). Later tijdens ditzelfde gehoor gaf u evenwel te kennen in 1991 reeds Belgrado verlaten te hebben en toen teruggekeerd te zijn naar Kosovo waaruit u nog datzelfde jaar vertrok naar Duitsland (CGVS, p. 5). Hiermee spreekt u zich duidelijk tegen over wanneer deze feiten zouden plaatsgevonden hebben. Deze vaststelling wordt nog extra kracht bijgezet door het feit dat u tijdens uw gehoor op het Commissariaatgeneraal in het kader van uw asielaanvraag d.d. 3 september 2008 nog verklaarde dat uw beide ouders en uw broer op 3 november 1993 in Kosovo werden vermoord door Albanezen tijdens de oorlog. Verder repte u toen ook verder met geen woord over het feit dat uw vader in het verleden de functie van commandant van de politie in Srpska Mitrovica zou bekleed hebben en daarom zou zijn vermoord. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit de op het Commissariaatgeneraal beschikbare informatie blijkt dat de oorlog in Kosovo van 28 februari 1998 tot 10 juni 1999. Dat zij aldus überhaupt in 1993 tijdens de oorlog in Kosovo zouden vermoord zijn houdt dan ook geen steek. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u het (gewelddadig) overlijden van uw vader en/of van uw moeder en uw broer op geen enkele wijze kan staven. U heeft derhalve deze feiten op geen enkele wijze aannemelijk kunnen maken.

Voorts blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en –middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Verder kan gewezen worden op de informatie van het Commissariaat-generaal die aantoonde dat heel wat RAE in Kosovo zich in een moeilijke socio economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context kunnen in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen en in vertrouwen klacht neerleggen bij de politie. Voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2016 op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Verder hebben etnische minderheden net als elke burger in Kosovo toegang tot rechtbanken en advocaten en, in gevallen die door de wet zijn voorgeschreven, wordt rechtshulp automatisch toegekend. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming

bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De situatie in Servië is sinds uw vertrek in 1991 tevens drastisch gewijzigd. Zo werd ook Servië bij KB van 11 mei 2015 toegevoegd aan de lijst van veilige landen van herkomst (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Een land wordt als veilig land van herkomst beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, van de Belgische Vreemdelingenwet of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat u stelde geen interesse te hebben om terug te keren naar Servië en daar u leven te hervatten. U gaf hierbij te kennen in het verleden het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie in Servië ingegeven door uw Rom-origine. Hier dient verwezen te worden naar de actuele situatie van Roma in Servië. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat Roma in Servië vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaaleconomische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De rest van de door u neergelegde documenten in het kader van uw asielprocedure zijn evenmin van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De door u neergelegde identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit en het geregistreerd verblijf van u en uw gezinsleden eind jaren 1980 en begin jaren 1990 in Pejë, Kosovo, en Belgrado, Servië, welke hier niet betwist worden. Het door u neergelegde attest van het PRYK kan anno 2016 bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie beschouwd worden en heeft geen actuele bewijswaarde. Het feit dat u in het verleden vrijgesteld werd van legerdienst staat hier evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 8 EVRM daar haar beide zonen bij haar inwonen en nog steeds school lopen te Genk.

2.2.1. De schending van artikel 8 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de Commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de intrekking van de vluchtelingenstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661).

2.2.2. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT